

forskellige syn og vurderinger. På den måde får vi ikke blot fremlagt forskellige holdninger og bidrag til debatten, vi får også i praksis demonstreret, hvad et pluralistisk samfund er.

I forberedelsesprocessen har regeringen været rådgivet af en nationalkomité bestående af repræsentanter for ministerierne, de politiske partier, Færøerne og Grønland, de kommunale parter, arbejdsmarkedets parter og de frivillige organisationer. På den måde har forberedelsesarbejdet haft en bred politisk og saglig forankring, der har sikret forhandlerne de rigtige linjer at gå efter.

Jeg vil gerne på regeringens vegne takke alle, som har bidraget på forskellig måde både politisk og praktisk til forberedelsesarbejdet op til topmødet. Det er utrolig mange forskellige instanser, der har været involveret, også mange uden for statens eget apparat, og jeg synes, der har været et fortræffeligt samarbejde hele vejen rundt, og det vil jeg som sagt gerne takke for.

Internationalt har vi især støttet os på et nært samarbejde med de andre nordiske lande og med kredsen af medlemmer af Den Europæiske Union. Ikke mindst i den afsluttende fase har det franske EU-formandskab med stor effektivitet fastholdt EU på en meget resultat- og kompromisorienteret linje over for gruppen af udviklingslande i FN, den såkaldte 77-landegruppe.

Topmødets vedtagelser vil omfatte en politisk erklæring og et handlingsprogram, hvoraf den vigtigste del er ni forpligtelser til social udvikling. Danmark har spillet en aktiv og konstruktiv rolle i udarbejdelsen heraf. Under kriserne i forhandlingsprocessen i efteråret har vi været blandt dem, der gjorde en kraftanstrengelse for at få den på sporet igen.

Vi har også sat vort fingeraftryk på arbejdet på en række enkeltområder. Det overordnede danske synspunkt har været, at mødedokumentet så langt som overhovedet muligt skulle være præcist fokuseret, forpligtende og handlingsorienteret.

Det har været vigtigt for os at sikre fremskridt eller i det mindste at fastholde eksisterende international enighed om områder som menneskerettigheder, ligestilling, befolkningsspørgsmål og bæredygtig udvikling. Københavnsvedtagelserne må ikke blive udtryk for tilbageskridt i forhold til vedtagelserne på Riokonferencen om miljø og udvikling, menneskerettighedskonferencen i Wien, befolkningskonferencen i Kairo og kvindekonferencerne.

I den afsluttende forhandlingsfase har arbejdet bestået i at nærlæse teksten og finde de endelige formuleringer. Her har de danske forhandlere især arbejdet med formuleringer i teksten om spørgsmål som ligestilling, handicappedes vilkår, bæredygtig udvikling som en central forudsætning for social udvikling, udnyttelsen af vedvarende energi samt sikring af oprindelige folks rettigheder. Ikke alle formuleringer er endt nøjagtig, som vi har foreslået dem, men resultatet må samlet set betragtes som absolut tilfredsstillende.

Ser man på de spørgsmål, der for øjeblikket ikke er færdigforhandlet, er der dels tale om spredte enkeltspørgsmål, dels en gruppe mere fundamentale spørgsmål.

I den første gruppe diskuteres det fortsat, i hvilket omfang der skal henvises til ILO-konventioner om f.eks. tvangsarbejde, børnearbejde, organisationsfrihed og retten til at indgå kollektive aftaler på arbejdsmarkedet. EU står stærkt på, at disse grundlæggende rettigheder skal omtales, således at der lægges et moralsk pres på de lande, som ikke har ratificeret konventionerne.

De mere komplekse problemstillinger, der står tilbage, omfatter navnlig udviklingslandenes gældsproblemer, spørgsmålet om ressourceoverførsler til udviklingslandene og opfølgning af topmødevedtagelserne.

De fleste højtforældede mellemindkomstlande i især Latinamerika er ved at arbejde sig ud af deres gældsproblemer og er inde i en ny vækstperiode. Samtidig er der en voksende international erkendelse af, at de fattigste debitorlande i især Afrika har behov for udstrakt hjælp. Mange af disse lande vil aldrig fuldt kunne tilbagebetale gælden, endsize samtidig gennemføre en økonomisk vækst og social udvikling.

Den store del af gælden, som stammer fra statslån til udviklingsformål eller offentligt garanterede eksportkreditter, behandles i det uformelle kreditororgan Parisklubben. Debitorlandene får her omlagt den gæld, som forfalder i en 1-3-årig konsolideringsperiode, til senere betaling, forudsat at de gennemfører tilpasningsprogrammer. De fattigste debitorer får samtidig den omlagte eksportkreditgæld siden 1991 reduceret med 50 pct. Det er de såkaldte Trinidadvilkår.

Fra dansk side har vi i flere år presset på for, at de vanskeligst stillede lavindkomstlande burde kunne opnå en gældsreduktion på op til 80